

מכסות חלב 1983/84

בעת הכתיבה בסוף יולי – מסתמן סיום למו"מ הארוך מדי, שהתנהל על מיכסת החלב לשנת 1983/84.

אין אנו יכולים להתברך בהישג יוצא מהכל, אבל בתנאים שבהם התנהל המשא ומתן, סביר להניח שזה הטוב ביותר שהיינו יכולים להשיג.

רקע העובדות בשטח: צריכת חלב "משוגעת" (כל מה שאנו מייצרים – נצרך!), ייבוא מאסיווי של אבקות חלב, מלאיים קטנים של שומן ואבקות חלב וחריגה של יותר מ־20 מיליון ליטר בייצור חלב עד חודש יולי – על רקע זה היינו צריכים, לכאורה, לנהל מו"מ שקט וענייני. אך המציאות הכלכלית טופחת על פנינו, ומול עיקשותו ועקשנותו של האוצר לא לשלם לחקלאים את המגיע להם, עומדת המערכת החקלאית שלנו, כאשר אין היא מאוחדת במידה מספקת, חוששת להיכנס למאבקים חריפים יותר ונכונה לפשרות בגלל אי הוודאות – מה יעשה האוצר?

השנה, כמו בשנה שעברה, התרענו בפני כל הגורמים העוסקים בקביעת המכסות: המרכז החקלאי, התנועות ומשרד החקלאות, שהשיטה שבה אנו נערכים למאבק אינה יעילה – והרי התוצאות לפנינו. חובה עלינו להיות אופטימיים לקראת השנים הבאות ולהתכונן למאבק הזה כענף מלוכד העוסק בעניינו בלבד, ולא כחלק מתוך מיגוון רחב של בעיות בחקלאות הנידונות עם הממשלה בכלל והאוצר בפרט.

מה בכל זאת השגנו השנה?

תמורת ויתור על 2% במחיר המטרה, קיבלנו מיכסת חלב של 705 מיליון ליטר ועוד 20 מיליון ליטר להתישבות החדשה. מתוך 20 מיליון הליטרים להתישבות החדשה, 5 מיליון אפשר יהיה להעביר למיכסה "הגדולה", במידה שיהיה אי ביצוע בהתישבות החדשה. ויתור זה יקוזז מהפריזם בעת המעבר מסקר תש"מ לסקר תשמ"ג כבסיס למחיר המטרה, פעולה שתתבצע רק לאחר שהמכון לחקר הריווחיות יסיים את עבודתו בעוד כשנה. החלטת ההסכם – 1.4.1983.

בשלב הזה, תפקידנו יהיה לעמוד על המשמר, שאכן בקטע של ההתישבות החדשה יהיה ניצול מלא של כל כמות החלב המאושרת.

לקראת שנת תשמ"ד, אני מברך את החברים בברכת שנה טובה וריווחית יותר.

אילן הרן,

ה.ב.ב.